

Natálie Rausová, 14 let

Moje soukromí: NEKOUKAT, NEŠTOURAT!

Mnoho dětí v této době využívá ke komunikaci a sdílení svých fotek internetovou síť jménem Facebook. Kdo ho nemá, není podle ostatních dost "in". A tímto náparem od ostatních donutí člověka, založit si nově facebookový účet. A to se přesně stalo. Povím vám příběh o 13 leté dívce jménem Martina.

Martina byla krásná mladá dívka s dlouhými, hnědými vlasy. Povahou to byla hodná, chytrá, ohleduplná dívenka, ale nepatřila k těm oblíbeným. Chodila na základní školu do 7. třídy. Martinini spolužáci byli úplně jiní než ona. Zatímco Martina chodívala ve svém volném času ven na procházky, kreslila si, četla různé knížky, její spolužáci trávili mnoho času na svých mobilních telefonech, tabletech nebo počítačích. Nic jiného je nezajímalo. Jen různé hry, facebook (nové příspěvky) atd. Martina to už dávno postřehla. Ale nějak víc se o to nezajímala.

Jednou v úterý si za ní do lavice přisedla její spolužačka, která byla v kolektivu hodně oblíbená. Začala ji ukazovat, jaké nové fotky přidala na Facebook a kolika lidem se to už líbí. Martina se nestačila divit. Spolužačka jí ukázala, kolik má facebookových přátel. Některé z nich vůbec neznala, ale to ji očividně netrápilo. Martina stále projevovala k Facebooku nezájem. Cestou domů, když už skončila škola, Martině v hlavě vrtal profil její spolužačky. Víc a víc přemýšlela, že si Facebook taky založí. No a tak se taky stalo. Chtěla být stejně oblíbená jako její spolužačky. Martina ale neměla ponětí, jak s touto sítí zacházet. Přes to všechno nadšená zapoměla, že není dobrý nápad dát na Facebook všechny svoje informace a že je může kdykoli a kdokoli špatně využít. Neuhlíkala si svoje SOUKROMÍ! Na Facebook napsala: 1. Jméno a příjmení, 2. Věk a datum narození, 3. Telefonní číslo, 4. Adresu. Myslela si, že teď se o ní bude více povídat a bude více oblíbená u dětí v kolektivu.

Hned druhý den tuto novinku pověděla své spolužačce. Ta ji pochválila. Dala jí radu, ať na Facebook dává více informací o sobě, že to prý více vzbudí pozornost. Například: kam jede na výlet, nebo na co do kina apod. Místo toho, aby si Martina po škole např. četla knížku jako dřív, první co bylo, zasedla k počítači a udělala přesně tak, jak ji poradila spolužačka.

Blížily se prázdniny. Martina měla jet s rodiči na týdenní poznávací výlet do Krkonoš. Přišlo jí to zajímavé, a tak všechny informace o výletu napsala na Facebook. Tím myslím: jak dlouho tam budou, kdy odjíždí a kdy se vrací a kam přesně mají namířeno. Další chyba, které se dopustila. Na Facebooku mezi jejími přáteli samozřejmě byli i ti, které Martina vůbec neznala. Jedním takovým byl kluk - Petr Krátký. Vůbec to nebyl kluk ve stejném věku jako je ona, jak podle fotografie vypadalo, ale starší muž, který se pod jménem Petr skrýval. Už delší dobu Martinu na Facebooku sledoval a vše o ní a její rodině věděl. Chytrě si zapamatoval, kde rodina bydlí a kdy přesně odjíždějí na svůj rodinný výlet. Díky těmto informacím si připravil plán na vykradení jejich domu.

Myslím, že si všichni dokážeme představit, co se odehrávalo v domě, když nikdo nebyl doma.

Tímto bych chtěla upozornit, aby si lidé přidávali jen opravdu toho, koho znají a vědí, kdo se za profilem skrývá. A také samozřejmě upozornit na vaše vlastní soukromí! V této ukázce můžete vidět, co se vše může stát, když vypustíte své soukromé informace ven pro veřejnost. Tímto můžete poškodit sebe, ale také své blízké. Dávejte na to pozor!